

Утицај остатака средстава за одржавање хигијене на воде

Марина Шћибан

Универзитет у Новом Саду, Технолошки факултет Нови Сад

Нагло повећање броја становника на Земљи, индустријализација и све интензивнија пољопривреда врше значајан утицај на воде у природи и уопште природно окружење. Обезбеђивање довољне количине исправне воде за пиће и воде за све остале потребе је императив за људску заједницу. У воде у природи доспевају различите отпадне материје, између осталог остаци средстава за одржавање хигијене простора, посуђа, опреме и сл., као и одржавање личне хигијене. Од средине XX века се количина и асортиман ових производа нагло повећао, у складу са повећањем људске популације, тако да проблеми који се јављају услед њиховог испуштања у природну средину, првенствено површинске воде, постају све израженији. Остаци средстава за одржавање хигијене садрже велики број различитих састојака, од нетоксичних и биоразградивих до токсичних и штетних по околину на различите начине. Предмет овог предавања је да укаже на размере проблема, могућност уклањања ових супстанци из отпадних вода, њихов утицај на животну средину, улазак у ланац исхране и њихово присуство у води за пиће.

Биографија

Др Марина Шћибан, редовни професор Технолошког факултета Универзитета у Новом Саду, је завршила Технолошки факултет у Новом Саду, смер Хемијско прерађивачко и фармацеутско инжењерство, 1983. године. Након тога је на истом факултету уписала магистарске студије, смер Технологија врења, које је завршила 1991. године одбраном магистарског рада под називом „Утицај састава и начина припреме отпадне воде из процеса прераде меласе као подлоге за производњу биогаза“. Докторску дисертацију под називом „Уклањање тешких метала из воде пиљевином дрвета, целулозом и лигнином“ је одбранила 2002. године, чиме је стекла звање Доктор техничких наука, научна област Биотехнологија.

Од 1985. године је запослена на Технолошком факултету у Новом Саду, прво као асистент у научном раду, затим асистент, а након докторирања је прошла сва наставна звања. За редовног професора је изабрана 2014. године. На Технолошком факултету држи наставу из предмета који покривају области технологије воде и отпадних вода и заштите околине. Била је ментор на великом броју дипломских, завршних и мастер радова (преко 70), 1 магистарског рада, 1 специјалистичког рада и 4 докторске дисертације. Аутор је и коаутор 1 помоћног уџбеника, 1 монографије, 1 поглавља у монографији међународног значаја, 37 радова категорије M20, 30 радова категорије M50 и великог броја саопштења на скуповима међународног и националног значаја. Укупни индекс компетенције јој је 323, а цитираност (према Scopus-у) 845. Учествовала је у раду 19 пројеката: 9 републичких, 9 покрајинских (на једном је била носилац пројекта) и 1 IPA пројекта.